

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **A. M.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 listopada 2023 r.

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończzonego

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 5 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKa 47/20,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 8 stycznia 2020 r., sygn. akt II K 103/19,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

A. M. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 8 stycznia 2020 r., sygn. akt II K 103/19, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 5 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKa 47/20, na karę 15 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

W dniu 14 września 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny, osobiście sporządzony przez skazanego wniosek o wznowienie postępowania oraz wyznaczenie obrońcy z urzędu w postępowaniu wznowieniowym, w którym A. M. domaga się przeprowadzenia dowodu z zeznań dwóch świadków na okoliczność,

że A. R. przyznała się do uderzania pokrzywdzonego butelką po głowie już po opuszczeniu przez skazanego miejsca przestępstwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega w sposób formalny wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że świadczy ona o jego oczywistej bezzasadności, sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od profesjonalnego pełnomocnika. O oczywistej bezzasadności można mówić w szczególności wówczas, gdy wniosek odwołuje się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, a oczywista bezzasadność wniosku jest widoczna na pierwszy rzut oka, niewątpliwa i wniosek ten obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2022 r., I KO 107/22). Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie.

Przedmiotowy wniosek, datowany na dzień 4 września 2023 r., opiera się na tych samych argumentach, co poprzednie (por. postanowienia Sądu Najwyższego w sprawach I KO 59/21, IV KO 35/22 i IV KO 6/23). A. M. konsekwentnie twierdzi, że to A. R. spowodowała śmierć pokrzywdzonego, ponieważ uderzyła go butelką w głowę, co poświadczają świadkowie dotychczas nieprzesłuchiwani w sprawie. Wskazane w piśmie okoliczności nie spełniają jednak wymogów określonych w treści art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k., będących podstawą do wznowienia postępowania, ponieważ nie dowodzą, że skazany nie popełnił przypisanego mu czynu lub skazano go za przestępstwo zagrożone surowszą karą.

Autor wniosku abstrahuje od faktu, że przyczyną zgonu pokrzywdzonego były rozległe wielomiejscowe stłuczenia głowy, stanowiące następstwo wielokrotnych urazów, a nie jednorazowego uderzenia w głowę. Zatem nawet gdyby po przesłuchaniu wymienionych we wniosku świadków i ich konfrontacji ze świadkiem A. R., sąd ustalił, że istotnie uderzyła ona pokrzywdzonego butelką w głowę, nie doprowadziłoby to zwolnienia A. M. z odpowiedzialności za śmierć skazanego, o czym świadczą treść opinii biegłego oraz pozostałe dowody zebrane w sprawie.

Ponieważ argumentacja złożonego przez niego wniosku jest nietrafna, a ponadto powiela podnoszoną w poprzednich wnioskach należało, kierując się

treścią art. 545 § 3 k.p.k., odmówić przyjęcia go do rozpoznania, jednocześnie odmawiając skazanemu przyznania obrońcy w celu sporządzenia i wniesienia w jego imieniu wniosku o wznowienie postępowania – tym bardziej, że wyznaczony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym o sygn. akt IV KO 35/22 obrońca z urzędu sporządził w dniu 22 sierpnia 2022 r. opinię prawną o braku podstaw do wznowienia postępowania w niniejszej sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

A.K-G

[ał]